

מאורות אל העבר

כג כסלו תשע"ד | 26/11/2013

הרבנית קפאח. צילום: עוזי ו. מוויקיפדיה העברית

אשת החסד (הרבנית ברכה קפאח)

“כעמוד האש ההולך לפני מחנה המתנדבים בעם, משמשת מופת וסמל לאזרחים רבים המקדישים את חייהם למען הזולת”. כך נימקו שופטי פרס ישראל למפעל חיים בשנת 1999 את מתן הפרס לרבנית ברכה קפאח. קאפח נולדה בשנת 1922 בתימן וגדלה במשפחה עשירה שחינכה אותה לחסד ולעזרה לזולת. בגיל אחת עשרה התחתנה עם יוסף קאפח, קרוב משפחה שהיה בן ארבע עשרה באותה עת. החתונה אפשרה לחלץ אותו מ"גזירת היתומים" שהושתה על יהודי תימן, ולימים היה הרב קאפח מגדולי תלמידי החכמים וחתן פרס ישראל בעצמו. הרבנית עלתה לארץ עם משפחתה באמצע שנות הארבעים דרך העיר עדן, במסע ארוך ומפרך שבמהלכו שיכלה את בנה. בארץ, עבדה בתחילה בהכנת רקמות שזכו להצלחה רבה, וניצלה את הצלחתה להקמת מפעל רקמות שהעסיק נשים קשות-יום מרחבי ירושלים. בהמשך, התמסרה לעשיית חסד כמעט בכל תחום אפשרי: סייעה להמוני קשישים, הקימה עמותות שונות לגמילות חסדים, דאגה לבגדים מיד שנייה לנצרכים וסייעה בהבאתן של כלות עניות לחופה. היא ובעלה הוגדרו כדמויות המופת של החמ"ד. נפטרה בירושלים בכ"ג בכסלו תשע"ד (26.11.2013)

